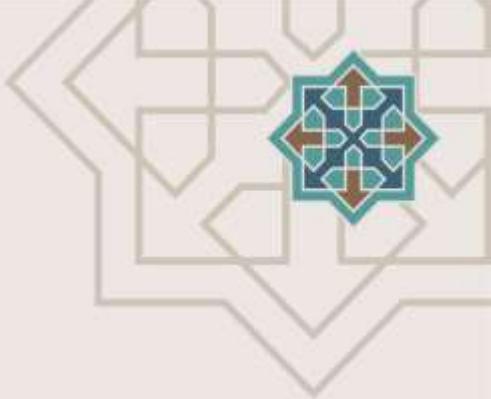

مزگفت

www.mzgaft.com

خودایئ خو بنیاسه

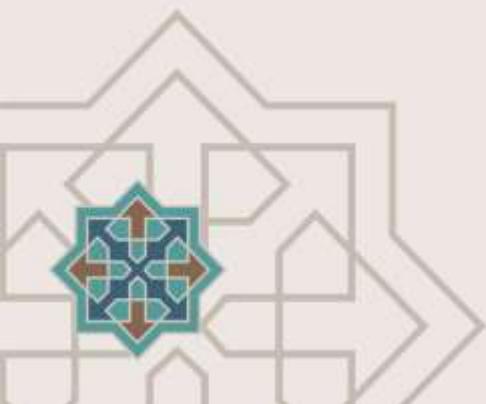
ب بهلگه یئ قورئان و سوننه تی

نقیسین

محمد احمد محمد العماري

وه رگیزان

شیخان شیخه میری

خودايي خو بنياسه

ب به لگه يين قورئان و سوننه تي

نقيسين

محمد بن احمد بن محمد العماري

وه رگيران

شيقان شيخه ميري

ناڤى پهرتوكى: خودايى خو بنياسه

ناڤى نڤيسهري: محمد بن احمد بن محمد العماري

ناڤى وهرگيڤرى: شيفان شينخه ميري

ديزاينا بهرگى: سايتى مزگهفت

چاپا: ئيكي ۱۴۴۴ مش ۲۰۲۲ ز

ماڤين چاپى پاراستينه بو سايتى مزگهفت

**الحمد لله الذي علم بالقلم علم الانسان ما لم يعلم الحمد لله
الذي خلق الانسان علمه البيان والصلاة والسلام على الذي
لا ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى.**

اما بعد:

خودایین خو بنیاسه چونکی نینه ئیک ژمه بمریت پاشی بهیته فهشارتن د
گوری وی دا، ئیلا دئ روحا وی هیته سهر کهلواشی وی فه ودئ دوو ملیاکهت
هین و وی ږاکهن دا ږوینته خواری و دئ ږسپارا ژئ کهن دهربارهی خودایین
وی.

ژ کیسی بهږائی کو عازهبی خودئ ژئ رازی بیت، کو پیغمبهری سلاف لیبن
بهحسی بهندئیی باوهردار کر هه که هاته فهشارتنئ د گورئ وی دا ، گوت: دئ
روحا وی هیته سهر کهلواشی ویته.

ودئ دوو ملیاکهت هین و وی ږاکهن دا ږوینته خواری.

ودئ بیژنی خودایین ته کییه؟

دئ بیژیت خودایین من "الله" ه

دئ بیژنی ته چاوا زانی؟

دي بيژيت: من کيتابا خودي خواند من باوهری پي ئينا و ب راست دهريئخست.

ئيجا دي گازیکه ره ک گازی که ت ل عهسمانی کو عهبدی من راست گوت.
"مسند احمد" ابو داود

ئيجا هر کهسی کيتابا خودي بخوینیت دي خودي نیاسیت:

ئیکا: هر کهسی کيتابا خودي بخوینیت دي زانیت "الله" خودايي وی یه.

خودايي مهزن ديژيت: (**قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ أَبْعِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ...** (۱۶۴) الانعام.

تو -ئی پیغه مبهر- بیژه: ئهري ژ بلی خودي ئهز خودايه کي دي بو خو بدانم، وئهو ئافراندەر و خوداني هر تشته کييه؟).

خودايي مهزن ديژيت: (**إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ** (۵۴) الاعراف

هندی خودایی ههوهیه -گهلی مروّقان- ئەو خودایه یی عەسمان و عەرد ژ چۆنهیی د شەش پوژان دا ئافراندین، پاشی ئستیوا ل سەر عەرشێ کر، یه‌عنی: ل سەر بلنبدوو و ب سەرکه‌فت، بلنبدوونه‌کا بابەتی مه‌زنییا وی بت، ئەو شەقی ب سەر پوژئی دا دئینت، هەتا د ئاف دا دیچت و پوژناهییا وی دبه‌ت، و پوژئی ب سەر شەقی دا دئینت قیجا تاریا وی دبه‌ت، و هەر ئیک ژ وان هه‌رده‌م ب له‌ز ب دویف یا دی دا دئیت، و ئەوه یی پوژ و هه‌یف و ستیر ئافراندین و ئیخستینه بن فه‌رمانا خۆ وه‌کی وی دقیت ئەو وان ب پێقه‌دبه‌ت، و ئەو ژ ئایه‌تی وی یین مه‌زنن. نی ئافراندن هه‌می و فه‌رمان هه‌می یا وییه، ویی پاک و بلند و مه‌زن بت خودی، خودایی هه‌می چیکریان.

دوو: یی کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت خودی ناڤیت
"مجملة" گشتی و "مفصلة" و به‌رفره‌هی ییت هه‌ین.

ئیک: ییت "مجملة" و گشتی:

خودایی مه‌زن دیڤیت: (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ) (٨) طه

ئهللاهه ئەو خودا یی ژبلی وی دورست نینه په‌رستن بو که‌سی دی ییته‌کرن، باشناڤین پیکهاتی وی ب تنی هه‌نه.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ " . البخاري ٢٧٣٦ .

ٲانكو: خودي نوت و نهف ناقيت ههين، سهف كليم ئيك، يي ژبهف بكهف و كار پي بكهف دي چيته د بهحشتيذا.

ول نك ئيمامي مسلم : مَنْ حَفِظَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَإِنَّ اللَّهَ وَتُرُّ يُحِبُّ الْوِتْرَ . ٢٦٧٧ .

ٲانكو: يي ژبهف بكهف و كار پي بكهف دي چيته د بهحشتيذا، وهندي خوديي يي كته و همز ژ كتايي دكهف.

دوو: ييت "مفصله" بهرفره هي به حس كرى:

خودايي مهن دبيژيت: (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (٢٢) الحشر.

ئهوه ئه للاه ئه و خودايي ب حهقي په رستنا وي دئيته كرن يي كو ژ وي پيٲه تر چو خودايين راست نه ههين، زانايي تشتي فه شارتى وئاشكه رايه، دزانت چ تشتي ل بهرچاڤ ههيه و چ تشتي نه ل بهرچاڤ ههيه، ئه وه پر دلوفاني په حما وي هه مي تشت فه گرتين، يي دلوفانكاره ب وان يين باوه ري ب وي ئيناي .

خودايي مهزن ديئزيت: (هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
الْسَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
(۲۳) الحشر

ئوه ئه للاه يي ب حه قى په رستن بو دئيته کرن، يي کو ژ وی پيغه تر چو
خودايين راست نه ههين، خوداني هه می تستان، يي کو بي به رهنگاری
ته صه رو فئ د وان دا دکه ت، ژ هه ر کيماسيه کي يي پا که و ژ هه ر عه بيه کي
يي ساخ له مه، پيغه مبه رين خو راستگو دهر دئيتخت ب وان نايه تين ناسکه را يين
وی د گه ل وان هه نار تين، يي زي ره قانه ل سه ر کريارين به نييين خو، يي زاله
که س وی بيزار ناکه ت، کو ته ککاره خه لک هه می يين ئيخستينه بن ده ستی
خو، يي خو مه زنه که ره مه زنی هه می يا وييه. يي پاک بت خودی ژ وی تشي
بو تپه ريس بو وی دکه نه هه قپشک.

خودايي مهزن ديئزيت: (هُوَ اللَّهُ الْخَلِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۴)
الحشر

ئوه ئه للاه يي ئا فرانده ر، ئه وی خه لک ل دوي ف حکمه ته کي چي کرين، يي
وي نه کيش ب وی رهنگي وی بئي ت، نا قين باش و سالو خه تين بلن د يين وي نه،
هه ر تشته کي ل عه سمانان و عه ردی ته سبيحا وی دکه ت، وئوه زالي د
تؤلغه کرنا خو دا يي دژوار، يي کار بنه جهه د ريغه برنا کاري به نييين خو دا.

وئایهت وحه دیس د قی ده رگه هیدا گه له کن ، ما چهند ئایهت یی ب دوماهی هاتین بناقه کی خودی یان سالوخه ته کی وی یی پیروژ، بو نمونه ، گوتنا خودایی مهزن:

وهو السميع العليم: وئهو یی گوهدیر و زانیه

وهو الغفور الرحيم: وئهو یی لیبوره و دلوقانه

وهو العزيز الحكيم: وئهو یی خودان هیژ و کاربنه جهه.

وچهند نموونیت دی ژی ههروه سا.

**یی کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت ژ حکمهتی یه
دزانینا ناڤیت خودیدا گازیکرنا خودی یه و دوعا کرنه ب وان
ناڤا:**

خودایی مهزن دیبژیت: **(وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ... (۱۸۰)**
الاعراف

وبو خودی ئەو باشناڤ هه نه، یین مهزنییا وی دگه هینن، وهه می ناڤین وی دباشن، قیجا تشتی هه وه بقیت هوبن ب ناڤین وی داخواری ژی بکن).

قیجا تو ب ناڤی (الغفور) گازی دکه یی بو داخا کرنا ژیرنا گۆنه ها.

وبناڤی (التواب) گازی دکه یی بو داخا کرنا تهوبی.

وبناقى (العليم) گازی دکهيى بو داخزکړنا علم و زانينى.

وبناقى (الرزاق) گازی دکهيى بو داخزکړنا رزقى.

وبناقى (الوهاب) گازی دکهيى بو داخزکړنا دان و بهخشينى .

وييت دى ژى هر هوسا.

ويى کتابا خودى بخوینیت دى زانیت کو دى هندهک ده رکهفن و دياربن کو
ئينکار و نه کاميا ناقيت خودايى مهزن بکهن.

خودايى مهزن دييژيت: (وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِيْنَ
يُلْحِدُوْنَ فِيْ اَسْمٰئِهِۦ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (۱۸۰) الاعراف.

وبو خودى ئه و باشناق هه نه، يين مهزنييا وى دگه هينن، وهه مى ناقين وى
دباشن، قيجا تشتى هه وه بقيت هوين ب ناقين وى داخوازي ژى بکهن، ووان
بهيلن يين گوهورپينى دئىخنه ناقين وى، ب زيده يى يان کيمکرن يان
گوهورپينى، وهكى کو وان ناقان بدانه سهر هنده کين نه ژ هه ژى، کا چاوا
کافران ئه و ددانانه سهر صه نه مين خو، يان مهعنايه کا وهسا لى بدن يا خودى
وييغه مبهري وى نه گوټى، ئه و ب وى کارى خراب دى ئينه جزادان يى وان د
دنيايى دا دکر ژ کوفر ونه باوهرى ئينانا ب ناقين وى، ودره وين دريخستنا
پيغه مبهري وى.

وبى گومان دهسته کا جهه ميا "الجهميه" دهرکته ن و ئینکارا ناقيت خودى کرن،
 هر وه کى خودى گوتى، گوتن : خودى (الله) سى چ ناف نينن .

خودايى مهزن بهرسفا وان دا ، خودايى مهزن ديئريت: (**وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى**
فَادْعُوْهُ بِهَا ... (۱۸۰) الاعراف

وبو خودى ئه و باشناف هه نه، يين مهزنييا وى دگه هينن، وهه مى ناقين وى
 دباشن، قيجا تشتى هه وه بقيت هوين ب ناقين وى داخوازي ژى بکهن).

وه فرمان کرن ب پويته پينه دانا گوتنا وان:

خودايى مهزن ديئريت: (**وَدِّرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اَسْمٰئِهٖ** (۱۸۰)
 الاعراف.

ووان بهيلن يين گوهورپينى ديئخنه ناقين وى، ب زيده يى يان کيمکرن يان
 گوهورپينى، وه کى کو وان ناقان بدانه سهر هنده کين نه ژ هه ژى، کا چاوا
 کافران ئه و ددانانه سهر صه نه مين خو، يان مهعنايه کا وه سا لى بدن يا خودى
 ويئغه مبهري وى نه گوتى.

وه ره شه ل وان کر سهر نه فى کرنا وان بو ناقيت خودى:
 خودايى مهزن ديئريت: (**سَيَجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ** (۱۸۰) الاعراف.

ئەو ب وی کاری خراب دئی ئینه جزادان یی وان د دنیایی دا دکر ژ کوفر
ونهباوهری ئینانا ب ناقین وی، ودرهوین دریخستنا پیغه مبهری وی.

**سی: یی کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت خودی
سالوخته تیت ههین**

**یی کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت خودایی وی نهفسا
ههی:**

خودایی مهزن دبیژیت: (**كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ** .. (۵۴) الانعام

ومزگینییی ب دلۆقانییا خودی یا بهرفرهه بده وان؛ چونکی خودایی مهزن ژ
قهنجیا خۆ د گهل بهنیان دلۆقانی ل سهر خۆ نفیسییه .

**یی کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت نهفسا خودی
نهوهکی نهفسا چیکریایه:**

خودایی مهزن دبیژیت: (**لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ**) (۱۱)
الشوری

تشتهک ژ چیکرییین وی وهکی وی نینه، نه د ذاتی وی دا نه د ناف
وسالۆخت و کریارین وی دا؛ چونکی ناقین وی ههمی دباشن، وسالۆختین وی
ههمی دپیکهاتی ومهزنن، ووی ب کریارین خۆ -بی ههفیشک- چیکرییین خۆ

یین مهزن ههمی ئافراندینه، وئوه گوهدیږی بینه، تشتهک ژ گوټن وکریارین بهنیین وی ل وی بهرزه نابت، وئو دی وان سهرا جزا دهت.

یی کتابا خودی بخوینیت دی زانیت خودای وی وهجهی هه:

خودای مهزن دیږت: (**وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ** (۲۷) الرحمن.

ووهجهی خودای ته یی خودان مهزنی وقهدر وسهراتی دمیت. وئو ف ئایه ته سالوخته تی هه بوونا وهجهی بو خودی بنهجه دکهت ب رهنگه کی بابه تی وی بت، یی چاوانیه ک یان وه کهه قییه ک بو بیته ده سنیسانکرن.

یی کتابا خودی بخوینیت دی زانیت وهجهی خودی نه وهکی وهجهین چیکریایه:

خودای مهزن دیږت: (**لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ** (۱۱) الشوری

تشتهک ژ چیکریین وی وهکی وی نینه، نه د ذاتی وی دا نه د ناف و سالوخته وکریارین وی دا؛ چونکی ناڅین وی ههمی دباشن، و سالوخته تی وی ههمی دپیکهاتی ومهزنن، ووی ب کریارین خو - بی هه فیشک - چیکریین خو

يېن مهزن هه می ئافراندينه، وئوه گوهدیږی بینه، تشتهک ژ گوټن وکریارین بهنیین وی ل وی بهرزه نابت، وئو دی وان سهرا جزا دت.

یې کتابا خودی بخونیت دی زانیت خودایي وی دوو دهستین ههین:

خودایي مهزن دبیژیت: (وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُدُّ اللَّهُ مَغْلُوبَةً عُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ... (٦٤) المائدة.

خودی پیغه مبهری خو ب هندهک کریتیپین جوهمیان - یېن وان د ناقهرا خو دا قهشارتن - ناگه هدار دکهت، ده می وان گوټی: دهستی خودی ژ کرنا خیران یې گرتیبه، وئو د دهرهقا مه دا یې چریکه رزقی ناده ته مه، ئه فه ل وی ده می هشکاتی وخه لا گه هشتیپی، دهستین وان دگریدای بن، یه عنی: ژ کرنا خیران، و ژ بهر گوټنا وان خودی ئه و ژ په حما خو دهریخستن. ومه سه له وه سا نینه وه کی وان ژ دره و د دهرهقا خودایي خو دا گوټی، به لکی ههردو دهستین وی دقه کرینه ونائینه گرتن، وکس نینه وی ژ دانا رزقی مهنه بکهت، یې مهرد ئه وه، وه کی حکمهت بخوازت ومفایي به نییان تیډا بت ئه و رزقی ددهت. وئه ف ئایه ته هندی دگه هینت کو سالوخه تی هه بوونا دو دهستان بو خودی هه یه ب رهنگه کی بابته وی بت، یې چاوانی وته شبیه بو بیته کرن.

یى كیتابا خودی بخوینیت دى زانیت دهستین خودی نهوهكى دهستین چیکریایه:

خودایی مهزن دبیژیت: (لَیْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ (۱۱)
الشوری

تشتهك ژ چیکرییین وی وهکی وی نینه، نه د ذاتی وی دا نه د ناف
وسالۆخت وکریارین وی دا؛ چونکی ناقین وی ههمی دباشن، وسالۆختین وی
ههمی دپیکهاتی ومهزنن، ووی ب کریارین خۆ -بی ههفشک- چیکرییین خۆ
یین مهزن ههمی ئافراندینه، وئوه گوهدیړی بینهر، تشتهك ژ گۆتن وکریارین
بهنییین وی ل وی بهرزه نابت، وئوه دى وان سهرا جزا دهت.

یى كیتابا خودی بخوینیت دى زانیت خودایی وی گوهدیړه وگوهلی دبیت ونهیی کهره:

خودایی مهزن دبیژیت: (قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا
وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ (۱)
المجادلة.

ب راستی خودی گوهد ل دهنگی خهولایا کچا ئهعلهبهی بوو ئهوا هاتییه نک
ته دا پسیرا وی گۆتنی ژ ته بکهت یا میړی وی ئهوسى کورئ صامتی
گۆتییی دهمی وی ئهوا ل سهر خۆ حهرام کری، وگۆتییی: (تو بو من وهکی

دهیکا من یا حه رام بی، ووی هاوارا خۆ دگه هانده خودی؛ دا ئه و قی تهنگافیی ژ سه ر وی پراکت، و خودی گوھ ل دان و ستاندنا هه وه دبوو. هندی خودییه گوهدیژی هه می گوټانه، و ب هه ر تشته کی هه بت یی بینه ره، تشته ک ل وی به رزه نابت.

خودایی مه زن دیژیت: **(لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا ... (١٨١)**

ب راستی خودی گوھ ل گوټنا وان جوھیان بوو ئه وین گوټین: هندی خودییه فه قیری به ر دهستی مه یه، ئه و مالی مه ب قه ر ژ مه دخوازت، وئهم دزه نگیین. ئه قی گوټنا وان گوټی ئه م دی نغییین.

خودایی مه زن دیژیت: **(قَالَ لَا تَخَافْ إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى (٤٦) طه.**

خودی گوټه مووسا وهاروونی: هوین ژ فیرعه وونی نه ترسن؛ چونکی ئه ز یی د گه ل هه وه من گوھ ل ئاخفتنا هه وه دبت، وئه ز کریارین هه وه دبینم.

خودایی مه زن دیژیت: **(إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ (١٥) الشعراء.**

هندی ئه مین ئه م ب زانین وپاراستن وپشته قانییا خۆ فه د گه ل هه وه ینه ومه گوھ لی هه یه.

و د هه‌دیسا دروست دا یا هاتی کۆ هوین دوعا ژ ئیکێ کهر ناکهن.

یئێ کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت گۆهلێبوونا خودی نه‌وه‌کی یا چیکریانه:

خودایی مه‌زن دبیژیت: (**لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ**) (۱۱)
الشوری

تشتهک ژ چیکریین وی وه‌کی وی نینه، نه د ذاتی وی دا نه د ناف
وسالۆخت و کریارین وی دا؛ چونکی ناقین وی هه‌می دباشن، وسالۆختین وی
هه‌می دپیکهاتی ومه‌زنن، ووی ب کریارین خۆ -بی هه‌شپشک- چیکریین خۆ
یین مه‌زن هه‌می ئافراندینه، وئوه گوه‌دیژی بینهر، تشتهک ژ گۆتن و کریارین
به‌نیین وی ل وی به‌رزه نابت، وئوه دی وان سه‌را جزا ده‌ت.

یئێ کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت خودایی وی چاییت هه‌ین یئێ دینیت:

خودایی مه‌زن دبیژیت: (**إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ**) (۱) المجادلة.

هندی خودییه گوه‌دیژی هه‌می گۆتانه، و ب هه‌ر تشتهکی هه‌بت یئێ بینهره،
تشتهک ل وی به‌رزه نابت.

خودایِ مهزن دیبژیت: (**أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ**) (۱۴) العلق

ئەری ما ئەو نزانت کو هندی خودییه هەمی کاری وی دینت؟

خودایِ مهزن دیبژیت: (**الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ**) (۲۱۸) **وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِ**

(۲۱۹) الشعراء

ئەوی تە دینت دەمی تو ل نیفا شەقی ب تنی ردا بییه نقیژی.

وئەو خۆچەماندنا تە دینت دەمی تو د گەل نقیژکەرەن رادی ودرۆینی ودچیه

سوجدی.

یِ کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت دیتنا خودی نەو هکی یا چیکریانە:

خودایِ مهزن دیبژیت: (**لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ**) (۱۱)

الشوری

تشتەک ژ چیکریین وی وهکی وی نینه، نه د ذاتی وی دا نه د ناف

وسالۆخت وکریارین وی دا؛ چونکی ناڤین وی هەمی دباشن، وسالۆختین وی

هەمی دپیکهاتی ومهزنن، ووی ب کریارین خۆ -بی هەڤشک- چیکریین خۆ

یین مهزن هەمی ئافراندینه، وئەو گۆهدیژی بینەر، تشتەک ژ گۆتن وکریارین

به نیین وی ل وی بهرزە نابت، وئەو دی وان سەرا جزا دەت.

یى كيتابا خودی بخوینیت دی زانیت خودایی وی دناخفتیت ب ناخفتنهكا وهسا كو یی بو دهیتته گوتنی هاژی ههیه:

خودایی مهزن دیبژیت: (وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآدَانِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ
مُبِينٍ) (٥١) الشوری

ونهبوویه بو مروقهکی ژ دووندهها ئادهمی کو خودی د گهل وی باخت ب
ریکا وی وهحییی نهبت یا ئه و بو دهنیرت، یان ل پشت پهردهیهکی د گهل
باخت، وهکی د گهل مووسای ناخفتی، یان قاصدهکی بهنیرته نک، وهکی وی
جبریل -سلاف لی بن- هنارتیهه نک پیغهمبهران، قیجا ئه و ب ئانههیا خودی
وی وهحییی بو وی دئینت یا خودی قیای، هندی خودیه ب خو وناق
وسالوخهت وکریارین خو فه یی بلنده، ههمی چیکری بندهستی وینه، و د
ریشهبرنا کارین بهنیین خو دا ئه و یی کاربنهجهه. وئهف ئایهته سالوخهتی
ناخفتنی بو خودی دهسینشان دکهت ب رهنگهکی ههژی مهزنییا وی بت.

خودایی مهزن دیبژیت: (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا) (١٦٤) النساء

وگو خودی ب راستی وی دهسکاتی د گهل پیغهمبهری خو مووسایی سلاف
لی بن ناخفتیهه.

ب پیت ودهنگ دناخفیت:

خودای مهزن دیبژیت: (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرَاكَ ... (۱۴۳) الاعراف.

وده می مووسا ل ژقانی دهسینشانگری هاتی کو پشتی شهقا چلی بوو، و خودای وی ب وهی و فهرمانا خۆ د گهل وی ناخفتی، وی دلّی خۆ بری کو خودی بیئت، ئینا وی دیتن ژ خودی خواست، خودی گۆته وی: تو من نابینی، یه عنی: تو نه شی د دنیا ی دا من بیینی.

دناخفیت ب وی تستی وی بثیت وکهنگی بثیت، وپه یثیت وی خلاس نابن:

خودای مهزن دیبژیت: (قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا (۱۰۹) الكهف

تو -ئه ی پیغه مبهر- بیژه: ئە گهر ئاڤا ده ریای خوبری وان قهله مان بن بین گۆتنا خودی دنقیسن، ئاڤا ده ریای دا ب دویماهی ئیت بهری کو په یقین خودی ب دویماهی بین، ئە گهر خۆ ئەم هندهک ده ریای دى ژى بو هاریکاری بیننه هاری وی ده ریای. و ئەف ئایه ته هندی دگه هینت کو سالوخته تی ناخفتی ب دورستی خودی هه یه ب په نگه کی بابه تی وی بت.

خودايي مهزن دييژيت: (**وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ**) (۲۷) لقمان.

وئەگەر دارووبارئي عەردى هەمى قەلەم بن، و دەريا بۆ بىتە حوبر، و حەفت دەرياييى دى ژى د گەل دا بن، و پەيقين خوديى ب وان قەلەم ووى حوبرى بينە نقيسين، ئەو قەلەم وئەو حوبر دى خلاس بن، و پەيقين خوديى بين تمام بين كەس دۆري لى نەگرت ب دويماهى نائين. هندی خودييە د تۆلقە کرنا خو دا ژ موشرکان يى زالە، و د ريقە برنا خەلکى دا يى کاربنە جەهە. وئەف ئايەتە سالۆخەتئى ئاخفتنى بۆ خوديى دەسنیشان دکەت ب رەنگە کى هيژاى وى بت.

يى كيتابا خوديى بخوينيت دى زانيت خودايى وى زانايە ب هەر تشتەكى، هەمى تشتا ب گشتى دزانيت :

خودايي مهزن دييژيت: (**وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ**) (۲۳۱) البقرة

وبزانن هندی خودييە ب هەر تشتەكى يى زانايە، چو ل بەر وى بەرزە نابت، و هەر ئيک کانى هيژاى چ جزايە دى وى دەتئى.

خودايي مهزن دييژيت: (**وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا**) (۱۲) الطلاق

و کو خوديى ب زانينى دۆر ل هەر تشتەكى گرتييه، فيجا تشتەك ژ بن زانين وشيانا وى دەرناکەفت.

وهه می تشتا ب بهفره هی دزانیته:

خودایی مهزن دیبژیت: (وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَةٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (۵۹) الانعام

وکلیلین غهیبی یه عنی: گهنجینه یین تشتی نه بهرچاف، ل نک خودینه، ژ وی پیفته تر کهس پی نزانت، و ژ وانه: زانینا ده می قیامه تی، وهاتنا بارانی، و تشتی د مالچویکان دا، و کرنا کاری ل پاشه پوژی، وجهی مرنا مروقی، وهه ر تشته کی ل هشکاتی وده ریایی هه بت خودی پی دزانت، و بهلگه ک ژ داره کی ناوه رییت نه گه ر ئه و پی نه زانت، قیجا هه ر دندکه کا د عه ردی دا فه شارتی، وهه ر ته راتی وهشکاتییه کا هه بت، د کیتابه کا ئاشکه را دا کو له وحی پاراستییه، یا هاتییه بنه جه کرن.

وهه ر تشته کی دزانیته ژبه ری چیبیت:

خودایی مهزن دیبژیت: (وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۵۲) الاعراف

و ب راستی ئه و قورئانا مه بو ته -ئهی پیغه مبه ر- ئینایه خواری، مه ئه و بو کافران ئینا، وئاشکه راکر، وزانینه کا مه زن تیدا هه یه، ئه و ریئیشاندهر ودلوقانییه

بو وي ملله تي باوهرييي ب خودي دئيت وکاري ب شريعه تي وي دکهت. و بهحسي وان ب تايبه تي هاته کرن چونکي نهو مفايي ژي دينن.

خودايي مهزن ديئريت: (وَلَقَدْ اخْتَرْتَهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ (۳۲) الدخان

و ب راستي مه ژ زانين ب حالي ئسرائيليان نهو ل سهر خه لکي زه مان ي وان هلبژارتبون.

خودايي مهزن ديئريت: (وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ (۲۳) الجاثية

وخودي پستي زانين گه هاندييي وچو هيجهت بو نه هيلان نهو بهرزه کر، لهو نهو گوه ناده ته چو شيره تان، ووجه کي بو خو ژي وهرناگرت.

وهه رتشته کي دزانيت ده مي چيديت:

خودايي مهزن ديئريت: (أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۵) هود.

هندي نهف بوتپه ريسه نه کوفري د سنگي خو دا فه دشيرن، هه مي هزارا وان نهوه تشتي د دلي وان دا هه ي دي ژ خودي ئيته فه شارتن، نهري ده مي نهو خو د بن جلکين خو فه دپه چنن ما نهو نزانن کو چو تشتي وان يي فه شارتي

جهی یی تو بهری خو ددهیی، وکانی کی خودانی باوهریهه کا لاوازه و ژ بهر
گومان و دوروو یاتیا خو دئی ژ دینی خو فه گه رییت.

چار: یی کتابا خودی بخونیت دی زانیت خودی یی هه:

یی کتابا خودی بخونیت دی زانیت خودی یی هه، وکو نهو یی ئیکئی یه و
وچ ژ بهری وی نه بو، و نهو یی دوماهی یه وچ ل پشتی وی نین:

خودایی مهزن دبیژیت: (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ ... (۳) الحديد

نهو یی ئیکئی ههس بهری وی نینه، و نهو یی دویماهییه
ههس پشتی وی نینه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ
فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ) مسلم ۲۷۱۳.

ئانکو: خودایی من تو یی ئیکئی ههس بهری ته نینه، و تو یی دویماهییه
وچ ههس پشتی ته نینه.

پینج: یی کتابا خودی بخونیت دی جهی خودی زانیت
ژ بهری کو خودی چیکریان ب نافرینیت:

خودایی مهزن دبیژیت: (وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ ... (۷) هود

وئوه يئ عهسمان وعهرد وتشتي د ناف وان دا د شهش رۆژان دا ئافراندین،
وعهرشي وی بهری هنگی ل سهر ئاقي بوو.

وَعَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ، وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ، وَكَتَبَ فِي الذُّكْرِ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ " . البخاري
٣١٩١

ئانكو: خودی ههبوو و چ تشتین دی نهبوون ژبلی وی، وعهرشی وی ل سهر
ئاقي بوو ، و ههمی تشت یین دپهرتوکیدا نقیسین، وعهسمان و عهرد ژی
ئافراندن.

**شهش: یی کیتابا خودی بخوینیت دی جهی خودی زانیت
پشتی کو خودی چیکری ئافراندین:**

خودايي مهزن دييژيت: (الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَنَلْ بِهِ خَبِيرًا (٥٩)
الفرقان.

ئهوئ عهسمان وعهرد وتشتي د ناچهري دا د شهش رۆژان دا ئافراندین،
پاشی وی ل سهر عهرشی ئستيووا کر -ئانه کو ب سهر كهفت وبلندبوو-
ئستيووائه كا بابتهی مهزنييا وی بت، ئهوه خودايي پردلوقان، قيجا تو -ئهی
پيغهمبهر- پسيارا وی ژ شارهزايه کی بکه، ومهخسه د پي ههر خودييه؛ چونکی

ئوه یی سالوخت و مهزنییا خو ب دورستی دزانت، وچو مروّف ژ بیغه مبهری سلاف لی بن پتر خودی نانیاست.

وعرش بانه (سه قفه) بو عهسمانی هفتی:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، ان النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " فَإِذَا سَأَلْتُمْ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفُرْدُوسَ ؛ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ " . البخاری: ۷۴۲۳

ئانکو: ههکه وه دوعا ژ خودی کر داخازا فیردهوسی بکن، چونکی ئەو نیقا بههشتی یه و وبلندیا بههشتی یه و دسه ویدا عهرشی خودی یه و ل ویری رویارین بههشتی دپهن.

وخودی یی ل سه عهرشی دا:

خودای مهن دبیژیت: (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ) (۵) طه.

خودای رهحمان (ئستواء) ل سه عهرشی کریه، ئانهکو: بلند بوویه سه عهرشی، بلندبوونه کا بابهتی مهزنییا وی بت.

**وچ تشت د سهر خودی دا نینه، چونکی ئەو یی ئاشکەرایه
چ تشت دسهر وی دا نینه:**

خودایی مهزن دیبژیت: **(هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّهْرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳) الحديد.**

ئەو یی ئیککیه کهس بهری وی نینه، وئەو یی دویماهییه کهس پشتی وی نینه، ویی ئاشکەرایه کهس د سهر وی دا نینه، ویی قەشارتییه کهس د بن وی دا نینه، وشتەک نه ل عەردی ونه ل عەسمانی ل وی بهرزە نابت، وئەو ب هەر تشتەکی یی پەرزانیه.

ویبەمبەر سلاف لیبن دیبژیت: **وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ.** البخاري
٢٧١٣

ئانکۆ: وتو یی دیاری و کهس دسهر تەدا نینه.

**هەفت: یی کیتابا خودی بخوینیت دی ئیکاتیای خودی
زانیت.**

خودایی مهزن دیبژیت: **(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) الاخلاص.**

تو -ئەو یی بێبەر- بێزە: ئەو ئەللاهی یی کو خوداینی یا وی ب تنییه، وکەسەک شریکی وی نینه تێدا.

یئ کیتابا خودی بخوینیت دی ئیکاتیا خودی زانیت د خودانی دا ، کۆ خودی بتنی یه د خودانیا خودا "رَبوبیه تیدا" وچ شریک نین، خودایی مهزن دبیژیت: **(قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبِغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ... (۱۶۴) الانعام**

تو -ئهی پیغه مبه-ر- بیژه: ئه ری ژ بلی خودی ئەز خودایه کی دی بو خۆ بدانم، وئو ئافراندەر و خودانی هەر تشته کییه؟.

یئ بتنی یه ملکی خودا وچ هه فیشک و شریک نین:

خودایی مهزن دبیژیت: **(وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ... (۱۱۱) الاسراء.**

وچو سه رکار ژ به نیی و ی بو وی نین ئه وه زهنگینی خودان هیژ.

خودایی مهزن دبیژیت: **(وَمَا لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مَنْ ظَهِيْرٌ (۲۲) سبأ.**

وچو پشته فان بو خودی د ناف وان دا نین، بهلکی خودی ب تنییه ئه و داین، وئو ب تنییه دئیته په رستن، و ژ وی پیقه تر کهس یئ هیژای په رستن ی نینه.

و دبیره و باوه رین موشرکاندا ئه و بوو کۆ خودی هه فیشکیت ههین د ملکی خودا.

خودايي مهزن بهرسقا وان دا ، خودايي مهزن دبيژيت: (قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ
رَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ .. (۲۲) سبأ.

تو -ئهی پیغمبهر- بیژه بوتپهريسان: هوین گازی وان بکهن یین هوین هزر
دکهن ئەو شریکین خودینه، وهوین ههوجهییین خو بیژنی، نی ئەو د بهرسقا
ههوه نائین، وهندی سهنگی میرییه کا هویر د دهست وان دا نینه.

خودايي مهزن دبيژيت: (ذَلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِهِ
مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيرٍ (۱۳) فاطر.

ئهوئ ئەفه کری خودییه خودايي ههوه، یی کو ملک ههمی یی ویه، وئهوین
هوین ژبلی خودی پهستنئ بو دکهن هندی وی پهركی یی ب سهر بهركی
خورمی فه د دهست دا نینه.

ویي ئیکانهیه د ئافراندن و چیکرنیدا و چ شریک نین:

خودايي مهزن دبيژيت: (اللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ... (۶۲) الزمر.

خودییه ئافراندهری ههمی تستان، وئهوه خودانی وان یی وان ب ریشهدهت،
وئهو ههمی ل بن دهستی وینه.

و دبیروباوه‌ریڼ موشرکاندا ئەو بوو کۆ خودی هه‌ڤشکیت هه‌ین د ئافراندنی دا.

خودایی مه‌زن به‌رسقا وان دا ، خودایی مه‌زن دیبژیت: (... **أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ** (١٦) الرعد.

یان ئەو خوداییڼ وان بۆ خودی کرینه هه‌ڤشک ئافراندنه‌کا وه‌کی یا خودی دکهن، قیجا ئافراندنا وان هه‌ڤشکان ل به‌ر وان تیکه‌لی ئافراندنا خودی بوویه، قیجا وان هزرکریه‌ کو ئەو خوداوه‌ند ژ ی هیژای په‌رستینه؟ تو بیژه وان: خودییه ئافراندهری هه‌می تستان ژ چونه‌یی، وئه‌و ب تنییه‌ یی هیژای په‌رستنی، وئه‌وه ئیکی ب سه‌رقه‌هاتی یی هیژای خوداییڼی وپه‌رستنی، نه‌ کو ئەو سه‌نه‌مین نه‌ چو زیانی نه‌ چو مفایی نه‌گه‌هینن.

خودایی مه‌زن دیبژیت: (**هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ**) (٣) فاطر.

ژبلی خودی چو ئافراندهر بۆ هه‌وه نینن بارانی ژ عه‌سمانی بده‌ته هه‌وه، وئاقی ومه‌عه‌دن وشینکاتی ژ عه‌ردی بده‌ته هه‌وه. ژ وی پێقه‌تر چو خوداییڼ راست نینن ئەو یی بی شریکه، قیجا چاوا هوین به‌ری خۆ ژ ته‌وحید وپه‌رستنا وی وه‌ردگیرن؟

ولهزي ل عهزابدانا وان د دنيايي دا نهكته، دا حوكم ب پيشخستنا عهزايي د ناقبهرا وان دا ئيته پيكيينان. وهندي ئهون بين كوفر ب خودي كرى پروژا قيامتهي عهزابهكا ب ئيش ونهخوش بو وان ههيه.

ويكانهيه و بتني يه د فهركان و پاشهليداناندا "الامر والنهي" و چ شريك نينن:

خودايي مهزن ديئريت: (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٥٤) الاعراف.

ني ئافراندن ههمي وفهركان ههمي يا وييه، ويي پاك وبلند ومهزن بت خودي، خودايي ههمي چيكرينان.

ويكانهيه و بتني يه د حوكميديا و چ شريك نينن ژ ملهت يان ئويجاخان يان كهسان:

خودايي مهزن ديئريت: (أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَتْبَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ... (١١٤) الانعام

تو -تهي پيغهمبهر- بيژه وان موشركان: ئهري ژ بلي خودي خودايي من وخودايي ههوه ما ئهز دي حهكهمهكي د ناقبهرا خو وههوه دا گرم، وئهوه يي قورئان بو ههوه ئينايه خواري، حوكمي وي مهسهلا هوين تييدا ب ههفركي دچن ژ كاري من وههوه ئاشكهرا دكهت؟

و ديموكراسي خاز ديپژن هندي حوكمه بو گهل وملله تيبه ونه بو خودي يه.

خودايي مهزن بهرسفا وان دا ، خودايي مهزن ديپژيت: (**إِنَّ الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ** ..
(٤٠) يوسف.

حوكمي راست وحق يي خودي ب تيبه، وي چو هه قپشك نين.

و موشرک ديپژن هندي حوكمه بو ئويجاخي يه ونه بو خودي يه.

خودايي مهزن بهرسفا وان دا ، خودايي مهزن ديپژيت: (**أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ**
وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ) (٥٠) المائدة.

ئهرى ما ئهوان جوھيان دقيت تو ب وي تشتي حوكمي د ناقبهرا وان دا
بكهى يي صهنه مپه ريس ل سهر دچن ژ نه زانين وسه رداچوونان؟! وكي د
حوكمي خو دا ژ خودي دادكه رتره بو وي يي د شريعتي خودي گه هشتي
وباوه ري پي ئيناي، وزاني كو حوكمي خودي حه قيبه؟

و هندهك ژ خهلكي ديپژن كو گهل و ئويجاخ زي شريكن دگهل خودي د حوكميدا.

خودايي مهزن بهرسفا وان دا ، خودايي مهزن ديپژيت: (**وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ**
أَحَدًا) (٢٦) الكهف.

ژبلی وی خه لکی چو سهرکار نینن کاری وان ب ریځه بیهت، ووی د حوکم وشریعت وقه دهرا خو دا چو هه څپشک نینن.

ومنابق و دوورویا گوت کو حوکمرن ژبلی وی یا خودی ئینایه خواری دروسته:

خودايي مهزن بهرسقا وان دا ، خودايي مهزن دييژيت: (الْم تَرِ اِلَى الدِّينِ
يَزْعُمُونَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُونَ اَنْ
يَتَحَاكَمُوْا اِلَى الطُّغُوْتِ وَقَدْ اَمْرُوْا اَنْ يَكْفُرُوْا بِهِ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ
يُضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا (٦٠) النساء.

ئهی پیغه مبهر ما ته کاری وان منافقان نه زانییه ئه وین ژ دره و دیژن وان
باوهری ب وی ئینایه یا بو ته هاتییه خواری - کو قورثانه - و ب وی ژی یا
بهری ته بو پیغه مبهران هاتییه خواری، ووان د چاره کرنا هه څرکیان دا دقیت
حوکمی خو بیهنه نک وی شریعتی به تال یی خودی نه دانای، وئو ب خو
فهرمان یا ل وان هاتییه کرن کو ئه و باوهری ب نه حقیقی نه ئینن؟ وشهیتانی
دقیت وان دویراتییه کا دویر ژ ریکا حهق دویر بکهت. و ژ فی ئایه تی ئاشکه را
دبت کو باوهرییا راست هندی دخوازت کو خودان ل دویف شریعتی خودی
بچت، و د هه می کاران دا حوکمی پی بکهت، قیجا هه چیی بیژت ئه ز خودان
باوهرم پاشی حوکمی طاغووتی ب سهر حوکمی خودی بیخت، ئه و د فی گوتنا
خو دا یی دره وینه.

**وفهرمان يا ل موسلمانى هاتيه كرن كو حوكمى ب وى
بكهت يا خودى ئينايه خوارى.**

خودايي مهزن ديبژيت: (وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ
(٤٩) المائدة.

وتو -ئەى پيغه مبهەر- ب وى يا خودى د قورئانى دا ئينايه خوارى حوكمى د
ناقبهرا جوهريان دا بكه، وتو دويكهفتنا دلچوونين وان نه كه ئه وين حوكمى خو
دئينه نك ته، وهشيار به ئه و بهرى ته ژ هنده كى ژ وى وهرنه گيرن يا خودى
بو ته ئينايه خوارى كو تو كارى پى نه كهى، قيجا ئه گهر وان پشت دا وى
حوكمى ته كرى تو بزانه هندی خودييه دقيت بهرى وان ژ هيدايه تى وهرگيرت
ژ بهر هندهك گونه هين وان بهرى كرين. وهندى بارا پتر ژ مروقانه ژ
گوهداريا خودايي خو ددهر كه فتينه.

**وداخاز بكهت پيغه چوونا حوكمى بو وى بيت يا خودى
ئينايه خوارى.**

خودايي مهزن ديبژيت: (وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...
(١٠) الشورى.

وهه ر تشته كي هوين -گه لي مرو فان- تي دا زيک جودا بوون ژ کار ي ديني خو هوين حوكمي وي بو خودي د كيتابا وي وسوننه تا بيغه مبهري وي دا بزقرينن .

و خودايي مهزن دييژيت: (**فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا** (۵۹) النساء.

وئه گه ر هوين د ناقه را خو دا ل سه ر تشته كي ب هه قركي چوون، هوين حوكمي وي تشتي بو خودي وي بيغه مبهري بزقرينن، ئه گه ر هه وه ب دورستي باوه ري ب خودي وروژا حسيبي هه بت. ئه ف زقرا ندنا هه وه ژ هه قركيي وزيكفه بووني چيتره، ودويماهيا وي باستره.

ويكانه يه و بتني يه د هه لال كرن و هه رام كرن ي دا و چ شريك نينن:

خودايي مهزن دييژيت: (**وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَنَنْتَفِرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ** (۱۱۶) النحل.

وهوين -گه لي بوتپه ريسان- نه بيژنه وي دره وي يا هوين ب ئه زماني خو دييژن: ئه فه هه لاله، بو وي تشتي خودي هه رامكري، وئه فه هه رامه، بو وي تشتي خودي هه لالكري؛ دا هوين ب في هه لالكرن و هه رامكرني دره وي ژ

کيسی خودی بکهن، هندی نهون یین درهوی ل سهر ناقي خودی دکهن نهو فایدی دنیای وئاخره تی ب دهست خو فه نائینن.

و مؤشکا گوت کو خودی شریکین و هه فیشکین ههین د هه لال کرن و هه رام کرنی دا.

خودای مهزن بهرسقا وان دا ، خودای مهزن دبیژیت: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَدِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ (۵۹) یونس.

تو -ئهی پیغه مبهر- بیژه وان یین کافرایی ب وه حییی دکهن: هوین بیژنه من نهف رزقی خودی بو هه وه ئینایه خواری ژ هویان وشینکاتی وخیر وخیراتان قیجا هه وه هندهک بو خو هه لالکری وهندهک هه رامکری، ئه ری خودی دهستویری ب وی چهندی دایه هه وه، یان هوین بی بهختی ودرهوان ل سهر ناقي خودی دکهن؟ وهو درهوان ل سهر ناقي خودی دکهن.

وه لاله ئیکه و بتنی یه د خودایینا خودا و چ شریک نینن.

خودای مهزن دبیژیت: (... إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَحْدَهُ (۱۷۱) النساء.

هندی خودییه خودایه کی ب تنییه یی پاک و بلند بت.

وَهُلِّلَاهُ يُبْكِيهِ وَبَتْنِي يَه د پهرستنې دا وچ شريك نينن.

خودايي مهزن ديبيژيت: (**وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ** (٦٥) ص.

ژ بلی خودی چو خودايين هيژای پهرستنې نينن، د ئافراندي دا ئه و یی ب تنییه، یی ب سهرقه هاتییه وی همی تشت بیزار کرینه.

وموشرکا گوټ کو دوو خودا (اله) ییت ههین.

خودايي مهزن بهرسقا وان دا ، خودايي مهزن ديبيژيت: (**وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ** (٥١) النحل.

وخودی گوټه به نیین خو: هوین پهرستنا دو خودايان نه کهن، هندي ئه وه یی دقیت هوین بپه ریسن خودایه کی ب تنییه، قیجا هوین ژ من ب تنی بترسن.

وفه لیهان گوټ کو خودا سی نه ه لاه خودایه ، وجبریل خودایه، وعیسا خودایه.

خودايي مهزن بهرسقا وان دا ، خودايي مهزن ديبيژيت: (**وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ** **أَنْتَهُوَ خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ** (١٧١) النساء.

وهوین عیسی ودهیکا وی د گهل خودی نه کهنه هه قشک. هوین قی گوټنی بهس کهن ئه و بو هه وه چیتره ژ وی یا هوین ل سهر، هندي خودییه خودایه کی ب تنییه یی پاک وبلند بت.

و خودايي مهزن دييژيت: (لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ
إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ (٧٣) المائدة

ب راستي ئه و کافر بوون ئه و ین گوتین: هندی خودییه ژ سی تستان پیک
دییت: بابی، و کوری، و پروو و حوقودسی. ئه ری ما وان فه لیان نه زانییه کو ژ
خودایه کی ب تنی پیقه تر چو خودا بو مروقان نینن ئه و په رستنا وی بکه ن،
کس ژ وی نه بوویه و ئه و ژ کس سی نه بوویه؟ و ئه گه ر خودانین فی گوتنی دره و
وبی به ختییا خو به س نه که ن، ژ بهر کوفرا وان ب خودی عه زابه کا ب ئیش ب
سه ر وان دا دی ئیت.

و مؤشرك دييژن كو خوداوهند گه له كن و ناهينه هژمارتن.

خودايي مهزن دييژيت: (أَجْعَلِ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ (٥)
ص.

ئه ری چاوا ئه ف هه می خوداوهنده دی ب نه خودایه کی ب تنی؟ هندی ئه ف
تشته یه یی ئه و پی هاتی و به ری خه لکی دده تی تشته کی عه جیبه .

خودايي مهزن به رسقا وان دا ، خودايي مهزن دييژيت: (قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ
ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَأَبْتَعُوا إِلَيَّ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا (٤٢) سُبْحٰنَهُ
وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُولُونَ عَلُوًا كَبِيرًا (٤٣) الاسراء.

تو -ئەي پيغمبەر- بيژه بوتپهريسان: ئەگەر هندهک خوداوهند د گەل خودي هەبان، ئەو خوداوهند دا بو خو ل رپکهکي گهريين کو پي بشينه خودي خوداني عەرشى مەزن. يي پاک وپاقر بت خودي ژ وى تشتي بوتپهريس ديژن، وي بلند بت بلنديه کا مەزن.

ويي کيتابا خودي بخوينيت دي يکاتيا خودي زانيت د ناه و سالوخه تاندا، هندی خوديه يکه و بتنيه د ناه و سالوخه تاندا، چ هه فکويف بو نينن:

خودايي مەزن ديژريت: (**لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ** ... (۱۱) الشورى.

تشتهک ژ چيکريين وي وهکي وي نينه، نه د ذاتي وي دا نه د ناه و سالوخهت و کريارين وي دا؛ چونکي ناقين وي هەمی دباشن، و سالوخهتين وي هەمی ديکھاتي و مەزن، ووي ب کريارين خو -بي هه فپشک- چيکريين خو يين مەزن هەمی ئافراندينه.

وچ هه فوينه بو نينن:

خودايي مەزن ديژريت: (**هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا**) (۶۵) مريم.

کەسي وهکي وي نينه د ناه و سالوخهت و کرياران دا.

ههشت: يی کیتابا خودی بخوینیت دی زانیت کو بهرسفا
وی بدهت یی داخازی ژی دکهت کو خودایي خو بو بدهته
نیاسین ، هندی خودییه یی بتنی و ییکانهیه، نه باب ههیه
نه زاروک.

خودایي مهزن دیبژیت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴) الاخلاص.

تو -ئهی پیغه مبهه- بیژه: ئهوه ئه لاله یی کو خودایینی یا وی ب تنییه،
وکهسهک شریکی وی نینه تیدا. خودی ب تنییه یی ههوجهی ژی دئینه
داخواز کرن. نه وی چو زاروک ههنه، ونه دهیباب، ونه ژن. ونه وی چو
ههشکویف ههبووینه، نه د ناڤین وی دا، نه د سالوخته وکریاران دا، یی پاک
وپیرۆز بت.

وَعَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ ، أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا
مُحَمَّدُ، أَنْسُبْ لَنَا رَبَّكَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ }
{ اللَّهُ الصَّمَدُ } { لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ } { وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ } . رواه
احمد ۲۱۲۱۹ بسند حسن لغيره .

ئانکو: موشرکا گوته پیغه مبهه ری سلاف لی بن ئهی
موحممه د خودایي خو بومه بده نیاسین. خودایي مهزن
پاک وبلند بت، ئهغه ئینا خواری:

(**قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ**) (۱) تو -ئهی پیغمبر- بیژه: ئهوه ئهلاهی یی کو خودایینی یا وی ب تنییه، وکسهک شریکی وی نینه تییدا.

اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) خودی ب تنییه یی ههوجهی ژی دئینه داخواز کرن.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) نه وی چو زاروک ههنه، ونه دهیباب، ونه ژن.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴) ونه وی چو ههقکویف ههبووینه، نه د ناڤین وی دا، نه د سالوخته وکریاران دا، یی پاک وپیروژ بت.

نهه: یی کیتابا خودی بخونیت دی کهمال و تمامهتیا خودی زانیت.

هندی خودییه نامریت: خودایی مهزن دیبژیت: (**وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ** ... (۵۸) الفرقان.

وتو خو بهیله ب هیقیبا خودایی زیندی فه یی نهمرت، وتو وی ژ سالوخته تین کیم پاک بکه.

ونا نثیت:

خودایی مهزن دیبژیت: (**لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ** ... (۲۵۵) البقرة.

چو نفرؤسک وخه و ناگههنه وی.

و ناخۆت و ناڤه خۆت:

خودایی مهزن دبیژیت: (قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ... (۱۴) الانعام

تو ئەهێ پێغه مبهه- بیژه وان موشرکان: ئەهێ ژ بلی خودی ئەز سه رکار وپشته فانه کی دی بو خۆ بگرم، وئوه ئافراندهری عهسمانان وعهردی وههر تشته کی د ناڤهه ری دا، وئوه یی رزقی دده ته خه لکی وکەس رزقی ناده ته وی؟.

چ زاروک نین و چ باب نین:

خودایی مهزن دبیژیت: (لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) الاخلاص.

نه وی چو زاروک هه نه، ونه ده یاب، ونه ژن.

وچ ژن نین:

خودایی مهزن دبیژیت: (أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً .. (۱۰۱) الانعام.

چاوا وی زارویه ک دی هه بت، ووی چو هه قال (ژن) نه بووینه؟ یی پاک وبلند بت ئەو ژ وی تشتی بو تپه ریس دبیژن.

وچ کور و چ کج نین:

وخودايي ته -ئەي پيغەمبەر- ئەوي فەرمان ل مروّقان کړی کو په رستنا وی بکهن، ئەو ب تنییه یی د هولمه مند، وخه لک هه می ههوجهی وینه، وئوهه خودانی دلوثانییا به رفرهه.

وجوهییا خودی ب هه ژاریی سالوخته دا: خودایي مه زن به رسفا وان دا:

خودايي مه زن دبیژیت: (لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دُفُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۱۸۱) ال عمران.

ب راستی خودی گوه ل گوتنا وان جو هیان بوو ئەوین گوتین: هندی خودییه فه قیری بهر دهستی مهیه، ئەو مالی مه ب قهر ژ مه دخوازت، وئهم دزهنگینین. ئەقی گوتنا وان گوتی ئەم دی نفیسین، وئهم دی نفیسین کو ئەو پی درازینه ده می بایین وان ژ زورداری وته عداپی پیغهمبه رین خودی کوشتین، و ل ئاخه رتهی ئەم دی وان ب قی چهندی گرین، و دی بیژینه وان ده می ئەو د ئاگری دا دئینه عه زابدان: تام بکه نه عه زابا ئاگری سوژه ک.

یی مه رده:

خودايي مه زن دبیژیت: (يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ (۶) الانفطار.

ئەي مړوځي باوهرييي ب رابوونا پستي مرنې نائيت، ئەو چيه بهري ته دايه هندی کو تو شرکي ب خودايي خو بکهی يی کو پيښی بوو ته شوکرا وی کربا.

وجوهيا خودي ب چريکي سالوخته دا:

خودايي مهزن بهرسقا وان دا، خودايي مهزن ديڙيت: (وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ... (٦٤) المائدة.

خودي پيغمبهري خو ب هندهک کرپيښي جوھيان -پين وان د ناقبهرا خو دا قه دشارتن - ناگه هدار دکهت، دهمي وان گوټي: دهستي خودي ژ کرنا خيران يي گرتييه، وئو د دهرهقا مه دا يي چريکه رزقي ناده ته مه، ئەفە ل وی دهمي هشکاتي وخه لا گه هشتيبي، دهستين وان دگرپداي بن، يه عني: ژ کرنا خيران، و ژ بهر گوټنا وان خودي ئەو ژ رهحما خو دهرپخستن. ومهسه له وهسا نينه وهکی وان ژ دره و دهرهقا خودايي خو دا گوټي، بهلکی ههردو دهستين وی دقه کرينه ونائينه گرتن، وکس نينه وی ژ دانا رزقي مهنه بکهت، يي مهرد ئەوه، وهکی حیکمهت بخوازت ومفایي بهنيان تيډا بت ئەو رزقي ددهت. وئەف نايه ته هندی دگه هينت کو سالوخته تي هه بوونا دو دهستان بو خودي هه يه ب رهنگه کي بابه تي وی بت، يي چاواني وته شبيه بو بيته کرن.

دهه: يي كتابا خودي بخوينيت دي حق و ماني خودي ل سهر خو زانيت.

خودايي مهزن ديڙيت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) (٥٦)
الذاريات.

ومن تهجنه ومروؤف نه تافراندينه ويښمهبر بو وان نه هنارتينه ته گهر ژ بهر
نارمانجه كا مهزن نه بت، كو نهو په رستنا من بكن.

و عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ ، عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ :
كُنْتُ رِدْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ : عُفَيْرٌ ،
قَالَ : فَقَالَ : " يَا مُعَاذُ ، تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ ؟ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ
عَلَى اللَّهِ ؟ " قَالَ : قُلْتُ : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ . قَالَ : " فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى
الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ ، وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا " . قَالَ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ،
أَفَلَا أُبَشِّرُ النَّاسَ ؟ قَالَ : " لَا تُبَشِّرْهُمْ ، فَيَتَكَلَّمُوا " . البخاري: ٢٨٥٦
ومسلم: ٣٠.

ټانكو: موعاز كوري جهبلي گوت: نهز ل پشت پيښمهبري خودي بووم سلاق
لي بن ل سهر پشته كه ره كي دگوتې: عوفه ير، گوت: فيجا گوت: نه ي موعاز تو
دزاني هقي خودي ل سهر عبدا چييه؟ و هقي عبدا ل سهر خودي چييه؟
گوت: من گوت: خودي و پيښمهبري وي چيتر دزانن. گوت: هندي هقي
خودي يه ل سهر عبدا نهوه په رستنا خودي بكت، چ شريكا بو چينه كهن،

وحقې عمدا ل سهر خودې پاک و بلند بت ثموه وى عهزاب نهدهت يې چ شريکا بو چينه کهت، گوت: من گوت: نهى پيغمبهري خودې، نهري ما نهز مزگينيې نهدهمه خه لکې؟ گوت: مزگينيې نهده وان دې خو هيلنه ب هيثيا ويثه.

يې کيتابا خودې بخونيت دې زانيت واجبه نهو باوهريې ب قورئانې هه مېي بينيت د نياسينا خودې دا:

خودايي مهزن ديژيت: (**وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ** ... (۱۱۹) ال عمران.

وهوين باوهرييې ب هه مې کيتابين هاتينه خواري دئين وکيتابا وان ئيک ژ وانه، وئو باوهرييې ب کيتابا هه وه نائين.

ويې گو مان سه حابيان و تابعيين دويث وان هاتين ب قهنجي و چاکي باوهري ب هه مې قورئانې ئينان وبقي چه ندي گه هشتنه نياسينا خودې مهزن:

خودايي مهزن ديژيت: (**وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ ؎ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ** (۷) ال عمران.

ويين موکم د زانينې دا ديژن: مه باوهري ب قې قورئانې هه يه، نهو هه مې ژ نک خودايي مه و ل سهر نه زمانې پيغمبهري وى موحه ممدى سلاخ لي بن

بو مه هاتييه، وئو تشتي نه ئاشكه را ژي ددانه د گهل يي ئاشكه را، وهما ئو ب دورستي د رامانان دگهن وبيرا خو لي دئيننه فه بين خودان عه قله كي دورست بن.

و د هديسيديا يي هاتي: **مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ... وَمَا عِلْمُكَ؟ فَيَقُولُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ، فَأَمَنْتُ بِهِ وَصَدَّقْتُ. فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَبْدِي.** رواه احمد ١٨٥٣٤.

ئانكو: دي بيژني، خودايي ته كيه؟ دي بيژيت: خودايي من ئه لاله، ... ودي بيژني ته چاوا زاني؟ دي بيژيت: من پهرتوكا خودي خانده، من باوهي پي ئينا و ب راست دهريخست، قيچا دي گازيكه رهك گزي كهت ل عسماني كو عهدي من راست گوت.

ويي كيتابا خودي بخونيت دي خه له تيا وان زانيت بين كو باوهريي بتني ب هندهك ژ كيتابي دينن.

خودايي مهزن ديژيت: **(أَفْتُمِنُونَ بِبَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ... (٨٥) البقرة.**

چ كاره كي كرپته هوين دكهن ده مي هوين باوهريي ب هندهك ئه حكامين ته وراتي دينن و كافيي ب هندهك دكهن!

قيچا هندهك ژ مؤسلمانا ژ نه هلي كه لامى.

باوهری ب هندهک ژ کیتابی ئینان د جیگیرکرنا سالوخهتی نهفسی دا بو
ئهلاهه ، وباوهری نه ئینان ب هندهک کیتابی د جیگیرکرنا ناقت خودی و
تمامهتیا وان سالوخهتین ماین، کو فی چندی ئه و نهچارکران دان پینهدان و
ئینکارا وان بکهن.

و هندهک ژ مؤسلمانا ژ نههلی کهلامی.

باوهری ب هندهک ژ کیتابی ئینان د جیگیرکرنا ناقت خودی دا ، وباوهری نه
ئینان ب هندهک کیتابی د جیگیرکرنا سالوخهتین خودی دا کو فی چندی ئه و
نهچارکران دان پینهدان و ئینکارا وان بکهن.

و هندهکین دی ژ مؤسلمانا ژ نههلی کهلامی.

باوهری ب هندهک ژ کیتابی ئینان د جیگیرکرنا ناقت خودی دا ، وحهفت ژ
سالوخهتین وی، وباوهری نه ئینان ب هندهک کیتابی د جیگیرکرنا سالوخهتین
خودی ییت ماین ، کو فی چندی ئه و نهچارکران تهئوبلهکا بی بهلگه ژ قورئان
و سوننهتی بکهن.

ويي كيتابا خودي بخوينيت دي زانيت كو واجبه ديچوونا
 نايه تين موحكم (المحكّمات) هو نايه تيت قورناني نه ييت
 كو رامانيت وان د روھن و ناشكرا و پيدشي چو تهفسيرا
 نه بن (ژ قورنان و سوننه تي بكن د نياسينا خودي دا و
 هيلانا نايه تين مته شابه (هوين پتر ژ رامانه كي هين).

خودايي مهزن دييژيت: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ
 أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ ... (٧) ال عمران.

هو ب تنبيه يي قورنان بو ته نينايه خوراي: هندك نايه ت ژي د بنهجه
 ورامان ناشكهرانه، هون بناخه يي كيتابي يي كو ل ده مي نالوزيبي دقيت لي
 زقربن بو بيته كرن، وهندك نايه تين دي ژي نه دناشكهرانه پتر ژ رامانه كي
 ژي دجت، ورامانا وان ناشكهرانا ب هتا هو نه نينه دانان ب رهخ وان فه بين
 ناشكهرانا.

ويي كيتابا خودي بخوينيت دي خهله تيا وي كه سي زانيت
 يي ديچوونا مته شابه دكته ژ قورنان و سوننه تي د
 نياسينا خودي دا

خودايي مهزن دييژيت: (فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ
 (٧) ال عمران.

قيجا خودانين مه ژيبين نساخ وسهرداچووي، ژ بهر دلي وان يي خراب دويچوونا
 فان ثايه تين نه تاشكه را دكهن.

و عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 هَذِهِ الْآيَةَ : { هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
 الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ
 ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرُّسُخُونَ فِي
 الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ
 (٧)ال عمران. قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " فَإِذَا
 رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ، فَاحْذَرُوهُمْ ".
 البخارى ٤٥٤٧ ومسلم ٢٦٦٥.

و ژكيسي دهيكامه عائشايي خودي ژي رازبيت گوت: پيغمبري خودي
 سلاف لي بن ئەف ثايه ته خاند: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ
 مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
 فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا
 اللَّهُ وَالرُّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
 إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (٧)

ئەو ب تنييه يي قورئان بو ته ئينايه خواري: هندهك ثايه ت ژي د بنهجه
 ورامان تاشكهرانه، ئەون بناخه يي كيتابي يي كو ل ده مي ئالوزيبي دقيت لي

زقپين بو بيته كرن، وهندهك نايه تين دي ژي نه دئاشكه رانه پتر ژ رامانه كي ژي دچت، ورامانا وان ئاشكه را نابت هه تا هه وه نه ئينه دانان ب پرخ وان فه يين ئاشكه را، قيجا خودانين مه ژييين نساخ وسه رداچووي، ژ بهر دلي وان يي خراب دويچوونا فان نايه تين نه ئاشكه را دكهن، دا خه لكي به رزه كهن، ووان دسه ردا بهن، وهه وه رباداني ديخني دا خه لك ل دويف بوچوونين وان يين نه حه ق بچن. و ژ خودي پيغه تر كهس رامانا فان نايه تان نزانت. ويين موكم د زانيني دا ديژن: مه باوه ري ب قي قورئاني هه يه، هه وه همي ژ نك خودايي مه و ل سه ر نه زماني پيغه مبه ري وي موحه ممه دي سلاف لي بن بو مه هاتييه، وهه وتشتي نه ئاشكه را ژي دداننه د گهل يي ئاشكه را، وهه ما هه وه ب دورستي د رامانان دگهن وييرا خو لي دئينه فه يين خودان عه قله كي دورست بن.

گوت: پيغه مبه ري خودي سلاف لي بن گوت: هه كه ته ديت ئيكي ل ديف نايه تين مته شابه دچيت هه فه ههون يين خودي گوتي ژ وان ئاگه دار بن.

وهه لي كهلامي ل ديف مته شابه اچوون د نياسينا خودي دا و نه گه هشتني.

ويي كيتابا خودي بخونيت دي خه له تيا وي كه سي زانيت يي ديچوونا پيئاني (قياسي) دكه ت د نياسينا خودي دا دگهل هه بوونا ده قي (نه صي):

خودایی مهزن دبیژیت: (**فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ** (۷۴) النحل.

وئه‌گەر هه‌وه زانی کو سه‌نهم چو مفای ناگه‌هیننه هه‌وه، هوین -گه‌لی مرو‌فان- د په‌رستنی دا چو هه‌فکویفان بو خودی ژ چیکریین وی نه‌دانن و بو نه‌که‌نه هه‌فیشک. هندی خودییه دزانت هوین چ دکهن، وهوین د بی ئاگه‌هن هوین خه‌له‌تی ودویماهیا کاری خۆ نزانن.

وئه‌هلێ که‌لامی دیفچوونا قیاسی کرن د نیاسینا خودی دا دگهل هه‌بوونا ده‌قی ونه‌گه‌هشتنی.

وی کتابا خودی بخوینیت دی فه‌سادا (به‌تالی) پیفانا وی یی چیکر ب چیکری پیفای د نیاسینا خودی دا:

خودایی مهزن دبیژیت: (**لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ** (۱۱) الشوری.

تشته‌ک ژ چیکریین وی وه‌کی وی نینه، نه د ذاتی وی دا نه د ناف و سالو‌خه‌ت و کریارین وی دا؛ چونکی ناقین وی هه‌می دباشن، و سالو‌خه‌تین وی هه‌می دیکه‌هاتی و مه‌زنن، و وی ب کریارین خۆ -بی هه‌فیشک- چیکریین خۆ

يېن مهزن هه می ئافراندينه، وئوه گوهدیږی بینه، تشتهک ژ گوټن وکریارین
به نییښ وی ل وی بهرزه نابت، وئو دی وان سهرا جزا دهت.

**وی کیتابا خودی بخوینیت دی خه له تیا وی که سی زانیت
یی دیچوونا رامانیت زمانی (المعاني اللغوية) دکهت د
نیاسینا خودی دا دگهل هه بوونا دهقی (نه صی):**

خودايي مهزن دبیژیت: (وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ
بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ... (٤٩) المائدة.

وتو دویکهفتنا دلچوونین وان نه که ئه وین حوکمی خو دیننه نک ته، وهشیار
به ئه و بهری ته ژ هنده کی ژ وی وهرنه گیږن یا خودی بو ته ئینایه خواری کو
تو کاری پی نه که ی.

وئهلې که لامی دیچوونا رامانیت زمانی (المعاني اللغوية) کرن د نیاسینا
خودی دا دگهل هه بوونا دهقی ونه گه هشتنی.

ويي كيتابا خودي بخوينيت دي زانيت كو هندی عهقه
خودي د نياسيت نياسينهكا بهرفره هی ب ريكا پيغه مبهري
سلاف لي بن، چونكي خودي ژ وي غهبيي يه يا كو ب
هسته وهري (پيغه ستين) مروفي ديار نابيت ، بهلي ب
پيغه مبهراتي وپه يامي ديار وناشكرا دبيت.

خودايي مهزن دييژيت: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي
مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَنَامِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ
أَجْرٌ عَظِيمٌ (۱۷۹) ال عمران.

ونه ژ كاربنه جهيا خوديه -گه لي خودان باوهران- كو ټو هه وه ب وي تشتي
نه بهرچاڅ ژ كاري به نييځ خو يي ټو پي دزانت ټاگه هدار بكت، دا هوين
خودان باوهري ژ وان ژ منافقي قافيرن، بهلكي ټو ب گرفتاري وته نكاڅيان
وان ټاشكرا دكت، بهلي ژ پيغه مبهريځ خو خودي وي هلدبژيرت يي وي
بقيت، وټو هندهك غهيا كو د دلي وان منافقان دا هه ي ب ريكا وهحيي بو
وي پيغه مبهري دييژت.

و خودايي مهزن دييژيت: (عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶)
إِلَّا مَن أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
رَصَدًا (۲۷) الجن.

وئەو يى زانايە ب تىتى نەبەرچاق، وئەو كەسى ژ بەنيين خۆ ب غەببا خۆ
ئاگەهدار ناکەت. ئەو تى نەبت يى وى بۆ پيغەمبەرينيى ھلبژارتى وپى رازى
بووى، ئەو وى ب ھندەكى ژ غەببى ئاگەهدار دكەت، وئەو ل بەر دەستى وى
پيغەمبەرى و ل پشت وى ھندەك ملياکەتان دەنيىرت دا ئەو وى ژ ئەجنان
بپاريزن؛ دا ئەو چو گۆتان ژ وى نەدزن و بۆ خيخزانگان ببەن.

وصلی الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

والحمد لله أولاً وآخراً

۲۱ مۆحەرەمى ۱۴۴۴ مشەختى

ز ۲۰۲۲ / ۸ / ۱۹

شيقان شىخەميرى

